

Rătăciri

Daniela Bălăuță

Flori apuse în sprânceană
Învelesc aripi tăcute,
Soarele cu ochi de rană
Arde frunze nevăzute.

Pe cărări fără culoare
Curg înalturi ruginite
Scuturând vise ușoare
Din coroane răstignite.

Rătăciri prind glas de humă
Cu călcâiele zdrobite
Înălțând rana nebună
Cu petale ofilite.

Felinarul tace-n umbră
Risipind lumină verde
Înserarea să ajungă
La minunea ce n-o vede.